

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.164/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperes képviselőjének címe, eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 10.K.701.258/2022/9. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a felperes állomáshelye állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrség illetékességi területén a felperes működési körzetét (város1, város2, város3 és város4) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes ellátott a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó járőri és egyéb (kísérőőri) feladatokat, melyért megbízási díjban nem részesült. Az erre tekintettel 2022. augusztus 3. napján előterjesztett szolgálati panaszát felperes felettése a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. július 1. napjától 2022. június 30. napjáig terjedő időszakban – 36 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 1.043.568 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ban határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját ésösszecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.568 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63. és 70. pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4-5., 7., 10., és 60. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira és (5)-(6) bekezdéseire; a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére; valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a KMB szabályzat kogens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, továbbá a felperes működési körzete nem bővíthető a körzeti megbízotti csoport működési körzetére. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes a KMB Szabályzat 25. a) pontja értelmében kísérőőrként nem volt igénybe vehető,

továbbá a KMB szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési és csoportműködési körzetén belül és azon kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat; erre a tanúvallomás alapján a járőrhiány miatt került sor. Rámutatott továbbá, hogy az alperes a KMB szabályzat 21. pontjában előírt, eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, a különleges jogrenddel és a TIK küldésekkel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Rögzítette továbbá, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri, illetve járőrvezetői státusz betöltetlen volt és az alperes a rendelkezésére álló létszámmal a járőrfeladatokat nem tudta ellátni. Így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ban határozta meg, figyelemmel arra, hogy a peresített időszakban a felperes folyamatosan, munkaideje jelentős részében a saját beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletmunkaként.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a csak részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Ezáltal megsértette a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében foglaltakat, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését. Továbbá tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63. és 70. pontjaiban írt rendelkezéseket, és figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének [7] és [9] bekezdésében iratellenesen állapította meg, hogy a felperes a TIK utasítása alapján rendszeresen a működési körzetében és működési körzetén kívül is ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot; mivel a KMB szabályzat 24. pontja alapján járőr vezetőjeként járőrrel közösen beosztható volt, és a 37. pontja szerint a közterületi szolgálat alapvetően járőrozésból áll, működési körzetéből pedig a KMB Szabályzat szerint jogszerűen elvonható volt. Önmagában abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el. Megalapozatlan továbbá az az ítéleti következtetés, hogy a perbeli feladatokat a körzeti megbízottaknak a járőrök létszámhiánya miatt kellett ellátnia, mert a felperesi feladatellátás oka nem a járőrlétszám hiánya volt, amely önmagában egyébként sem alapozná meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát; e körülmény vizsgálata továbbá nem képezte a per tárgyát, az abban való állásfoglalással az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a hatáskörén ([36] és [53] bekezdés).

[7] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti csoportokra vonatkozó szabályok téves értelmezésével helytelenül állapította meg, hogy a felperes működési területe nem terjedt ki a körzeti megbízotti csoport működési körzetére; e körben

vitatta, hogy a KMB csoport létrehozásának célja az egyes körzeti megbízottak helyettesítése lett volna. Hivatkozott a KMB Szabályzat 72. c) pontjában foglaltakra, s megismételte a szűkebb működési körzettel kapcsolatban az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, mivel a közterületi tevékenységen belül a közterületi szolgálat a közrendvédelmi és a közlekedésrendészeti szolgálati ágak tevékenysége, a körzeti megbízott feladatköre pedig a közrendvédelmi szolgálati ághoz tartozik, így az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 50-63. pontjainak figyelmen kívül hagyásával arra a téves következtetésre jutott, miszerint a KMB szabályzat 24. pontjától eltérő – működési körzetén kívül és nem járőrrel, hanem másik körzeti megbízottal ellátott – járőri feladatok többletfeladatnak minősülnek. A bővebb feladatköre miatt a körzeti megbízotti a járőr beosztáshoz képest magasabb besorolású beosztás. Téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi; egyébként e tevékenység már járőrfeladatnak minősül. E körben utalt a KMB Szabályzat 15. pontja szerinti csoportkörzetben ellátott feladatokra.

[8] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltakat, mivel a veszélyhelyzet alatt ellátott feladatok, valamint TIK általi küldések a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaiban foglaltaknak megfeleltek, továbbá az alpontokban rögzített eseteket nem külön-külön, hanem egyben értékelte. A TIK utasítása alapján ellátandó feladatok közé nem csak járőri feladatok tartoznak. A szolgálati feladat eseti jellege az eset felmerülésével van összefüggésben, annak megállapítását a rendszeresség nem zárja ki; nincs jelentősége, hogy a beosztási feladatoktól elvonásra az adott napon vagy hónapban akár többször – akár rendszeresen – is sor került.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, hogy az alperes anélkül vitatta a megállapított tényállást, hogy az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat megjelölte volna. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, és rámutatott, hogy a körzeti megbízott nem vehető igénybe (csoport) működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a 33/2015. BM rendelet, a Hszt. 45. §-a,

71. § (2)-(4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, TIK utasítás egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság az ORFK utasítások fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás kiegészítésével – az alábbiak szerint értett egyet.

[12] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásnak az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszámuk miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkörök vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; mivel az ezt meghaladóan tett tényállási megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedett a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéleti tényállásból a [7] bekezdés alatt szereplő, valamint a jogi indokolásban ezzel kapcsolatosan a [36] és [53] bekezdés alatt szereplő megállapításokat mellőzte. Az elsőfokú ítélet a felperes által ellátottként hivatkozott, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztásokat nem konkretizálja és valamennyi felperesi feladathoz nem rendeli hozzá, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapját a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján is megállapította, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört nem kellő mélységben vizsgálta, és ezért e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[13] Az alperes hivatkozott iratellenes megállapításra, részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében – mint arra a felperes alappal hivatkozott – nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását, továbbá az iratellenesség mely okiratok tartalmával összevetésben állapítható meg. Ezzel szemben - az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint - a per adatai (felperesi és alperesi kimutatások, tanúvallomást tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyv) a felperes által rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatellátást alátámasztották; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK vagy felettesei utasítására végrehajtott járőri és egyéb feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat

megalapozó többletfeladatként. Ebből következően az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el. Mivel az alperes által a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértésként előadott további állítások a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az irányadó normák értelmezésére vonatkoztak, ezért ezen érveket a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított anyagi jogi jogszabálysértések körében vizsgálta.

[14] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[15] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[16] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőket bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[17] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további

tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[18] A TIK utasítás fellebbezésben hivatkozott rendelkezései alapot adnak ugyan a felperes beosztásától eltérő feladatellátásra utasítására, de nem alapozzák meg munkakörének más beosztásba tartozó feladatokkal történő bővítését. Az ítélet tábla e körben rámutat, hogy a perben eldöntendő kérdés nem az volt, hogy jogszerűen utasítható-e a felperes a működési körzete és csoport működési körzete területén kívüli feladatellátásra, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e. A TIK ügyeletvezető utasítás adási jogköre nem jelenti egyúttal azt is, hogy az ezek alapján teljesített, szolgálati beosztásba nem tartozó többletfeladatokért a hivatásos állomány tagja megbízási díjra ne lenne jogosult: mindez összegezve azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak a felperes szolgálati beosztásába tartozó feladatköre kapcsán kifejtett érveivel.

[19] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[20] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb (kísérőőri, átkísérési) feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás (F/5.), alperesi kimutatások (7. sorszámú beadvány mellékletei), valamint tanúvallomás (9. sorszámú jegyzőkönyv) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat 24., valamint 2. pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A KMB szabályzat 25. pont a) pontja kifejezetten tiltotta a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérőőri feladatokra. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont c)-d) alpontjai alapján arra, hogy a késedelmet nem

tűró rendőri intézkedések esetén, valamint a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[21] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének város1, város2, város3 és város4 településeket, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel – az alperes által nem megdöntött tényállás szerint – a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívüli járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe. A csoportkörzetekkel összefüggésben a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a körzeti megbízotti csoport a rendőri feladatok összehangolása, a szolgálat ellátásának hatékonysága érdekében egyrészt a vezetés-szolgálatsszervezés [KMB szabályzat 3. pont b) alpont], másrészt távollét esetén – a KMB szabályzat 2. pont b) alpontja szerinti – körzeti megbízotti feladatot képező folyamatos rendőri jelenlét biztosítása (KMB szabályzat 15. és 27. pont) együttes céljából hozható létre. A Hszt. preambulumban is rögzített alkotmányos követelményhez igazodó folyamatos szolgálatellátás biztosítása miatt – a munkaköri leírásban meghatározott illetékességi szabályokra is figyelemmel – különös jelentősége van a körzeti megbízotti működési körzeten kívül, de körzeti megbízotti csoport körzetben ellátott feladatok egyenként történő vizsgálatának. Ezen esetekben az ellátott szolgálati feladat beosztáshoz tartozónak (KMB szabályzatban rögzített feladat) vagy többletfeladatnak (KMB szabályzattól eltérő vagy tiltott feladat) minősítése nem dönthető el pusztán a feladatellátás helye alapján. Erre a KMB szabályzat 2. pont bevezető mondatrésze és 72. pont c) alpontja sem ad alapot.

[22] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[23] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[25] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 15.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Németh Andrea s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró